

॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ इच्छयाबुद्धिपूर्वकं उपसर्पतिफलत्वेणकर्तारम् ॥ २१ ॥ कर्तयदृष्टतत्पुत्रादावपिपापं दृश्यतएवेत्याह पापमिती तेषामहतां पापमपराधकृतमेनः ॥ २२ ॥ २३ ॥ मागमःमास्मगमः ॥ २४ ॥ परिलंबतःविश्वासंकुर्वतः ॥ २५ ॥ २६ ॥ मियच्छतिमृत्युनार्शयति ततो नष्टसंततित्वात्परलोकां च नियच्छति ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ जरावीर्यहरत्वात् बीजमात्रं प्र

अथसापूजनीराजन्नागमफलहारिणी ॥ अपश्यन्निहतं पुत्रं तेन बालेन भूतले ॥ १४ ॥ बाष्पपूर्णं मुखी दीना दृष्ट्वा तं रुदती सुतं ॥ पूजनी दुःखसंतसारुदती वा
क्यमब्रवीत् ॥ १५ ॥ क्षत्रिये संगतं नास्ति प्रीतिर्न च सौहृदं ॥ कारणात्सांत्वयं ते कृतार्थाः संत्यजंति च ॥ १६ ॥ क्षत्रियेषु न विश्वासः कार्यः सर्वापकारिषु ॥
अपकृत्यापि सततं सांत्वयंति निरर्थकं ॥ १७ ॥ अहमस्य करोम्यघसदृशीं विरयातनां ॥ कृतघ्नस्य नृशंसस्य भृशं विश्वासघातिनः ॥ १८ ॥ सहसंजातवद्धस्य तथै
व सहभोजिनः ॥ शरणागतस्य च वधस्त्रिविधं द्येवपातकं ॥ १९ ॥ इत्युक्त्वा चरणाभ्यां तु नेत्रे नृपसुतस्य सा ॥ भित्वा खस्थाय तत इदं पूजनी वाक्यमब्रवीत् ॥ २० ॥
इच्छयेह कृतं पापं सद्यस्तं चोपसर्पति ॥ कृतं प्रतिकृतं ये पापं न नश्यति शुभाशुभं ॥ २१ ॥ पापं कर्मकृतं किंचिद्यदितस्मिन्नदृश्यते ॥ नृपते तस्य पुत्रेषु पौत्रेषु पि च न
सृषु ॥ २२ ॥ ब्रह्मदत्तः सुतं दृष्ट्वा पूजन्याहृतलोचनं ॥ कृते प्रतिकृतं मत्वा पूजनीमिदमब्रवीत् ॥ २३ ॥ ब्रह्मदत्त उवाच अस्ति वैकृतमस्माभिरस्ति प्रतिकृ
तं त्वया ॥ उभयंतत्समीभूतं वसपूजनिमागमः ॥ २४ ॥ पूजन्युवाच सकृत्तापराधस्य तत्रैव परिलंबतः ॥ न तद्दुःखः प्रशंसंति श्रेयस्तत्रापसर्पणं ॥ २५ ॥
सांत्वप्रयुक्ते सततं कृतवैरेन विश्वसेत् ॥ क्षिप्रं सबध्यते मूढो न हि वैरं प्रशाम्यति ॥ २६ ॥ अन्योन्यकृतवैराणां पुत्रपौत्रं नियच्छति ॥ पुत्रपौत्रविनाशे च परलोकां
नियच्छति ॥ २७ ॥ सर्वेषां कृतवैराणामविश्वासः सुखादयः ॥ एकांततो न विश्वासः कार्यो विश्वासघातकैः ॥ २८ ॥ न विश्वसेदविश्वसेति विश्वसेनातिविश्वसे
त् ॥ विश्वासाद्भयमत्यन्तमपि मूलं निरुहति ॥ कामं विश्वासयेदन्याम्यरेषां च न विश्वसेत् ॥ २९ ॥ मातापिताबांधवानां वरिष्ठौ भार्याजराबीजमात्रं तु पुत्रः ॥
भ्राता शत्रुः क्लिन्नपाणिर्वयस्य आत्मा त्वेकः सुखदुःखस्य भोक्ता ॥ ३० ॥ अन्योन्यकृतवैराणां न संधि रूपपद्यते ॥ स च हेतुरतिक्रांतो यदर्थमहमावसं ॥ ३१ ॥ पू
जितस्यार्थमानाभ्यां जंतोः पूर्वापकारिणः ॥ मनोभवत्यविश्वस्तं कर्म तत्रासयतेऽबलान् ॥ ३२ ॥ पूर्वसंमाननाय तत्र पश्चाच्चैव विमानना ॥ जत्यात्तत्सत्त्ववान्स्या
नं शत्रोः संमानितोऽपि सन् ॥ ३३ ॥ उपितास्मितवागारेदीर्घकालं समर्चिता ॥ तदिदं वैरमुत्पन्नं सुखमाशु ब्रजाम्यहं ॥ ३४ ॥

सर्वरूपत्वान् शत्रुः रिक्थहरत्वात् क्लिन्नपाणिः उपक्रियमाणः घनादिना पूज्यमानमेव मित्रं नान्यदित्यर्थः ॥ ३० ॥ हेतुः पुत्ररक्षात्तेहोवा ॥ ३१ ॥ कर्मस्वकृतं अबलान्माहशान् ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥